

Andmekaitse nõukogu arvamus (art 64)

**Arvamus 8/2019 järelvalveasutuse pädevuse kohta
peamise või ainsa tegevuskoha asjaolude muutumisel**

Vastu võetud 9. juulil 2019

Sisukord

1	ASJAOLUDE KOKKUVÕTE.....	3
2	NÕUKOGU PÄDEVUS VÕTTA SEL TEEMAL VASTU ARVAMUS VASTAVALT ARTIKLI 64 LÕIKELE 2...	4
3	ASJAKOHASED SÄTTED	4
4	EUROOPA ANDMEKAITSENÕUKOGU ARVAMUS	6
4.1	Arvamuse kohaldamisala	6
4.2	Arvamuse põhjendus	6
4.3	Vastuvõetud arvamus	8
4.3.1	Peamise või ainsa tegevuskoha ümberpaigutamine EMPs.....	8
4.3.2	...Peamise või ainsa tegevuskoha loomine või ümberpaigutamine kolmandast riigist EMPsse	8
4.3.3	Peamise või ainsa tegevuskoha kadumine	8
5	KOKKUVÕTE	10

Euroopa Andmekaitseenõukogu,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse 2016/679/EL (füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus)) artiklit 63 ja artikli 64 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) lepingut, eriti selle XI lisa ja protokollid nr 37, muudetud 6. juuli 2018. aasta EMP ühiskomitee otsusega nr 154/2018,

võttes arvesse oma 25. mai 2018 kodukorra artikleid 10 ja 22

ning arvestades järgmist.

(1) Euroopa Andmekaitseenõukogu (edaspidi „nõukogu“) põhiülesanne on tagada isikuandmete kaitse üldmääruse järjepidev kohaldamine kogu Euroopa Majanduspiirkonnas. Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 64 lõige 2 sätestab, et pädev järelevalveasutus, andmekaitseenõukogu eesistuja või komisjon võib taotleda mis tahes üldkohaldatava või rohkem kui ühes liikmesriigis mõju avaldava küsimuse puhul, et seda käsitleks arvamuse esitamiseks andmekaitseenõukogu. Käesoleva arvamuse eesmärk on uurida üldkohaldatavat küsimust, mis avaldab mõju mitmes EMP liikmesriigis.

(2) 30. aprillil 2019 palusid Prantsuse ja Rootsi andmekaitseasutused nõukogul uurida ja esitada arvamus riigisisese asutuse pädevuse jätkumise kohta peamise või ainsa tegevuskoha asjaolude muutumisel.

(3) Nõukogu arvamus võetakse vastu isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 64 lõike 3 kohaselt koostoimes kodukorra artikli 10 lõikega 2 kaheksa nädala jooksul alates esimesest tööpäevast pärast seda, kui eesistuja ja pädevad järelevalveasutused on otsustanud, et toimik on täielik. Eesistuja otsusel võib seda ajavahemikku pikendada kuue nädala võrra, arvestades küsimuse keerukust,

ON VASTU VÕTNUD JÄRGMISE ARVAMUSE.

1 ASJAOLUDE KOKKUVÕTE

1. Prantsuse ja Rootsi andmekaitseasutused palusid nõukogul uurida ja esitada arvamus riigisisese asutuse pädevuse jätkumise kohta peamise või ainsa tegevuskohaga seotud asjaolude muutumisel.
2. Nimetatud muudatused võivad toimuda järgmistel juhtudel:
  - peamine või ainus tegevuskoht viiakse ühest EMP riigist teise EMP riiki;
  - peamine või ainus tegevuskoht lakkab olemast EMP territooriumil;
  - EMP riigi territooriumil luuakse peamine tegevuskoht või see tuuakse kolmandast riigist üle EMP riiki.

3. Prantsuse ja Rootsi andmekaitseasutused esitasid eelkõige järgmised küsimused.
  - Millal tuleb asutuse pädevust pidada lõplikult kindlaks, nii et peamise või ainsa tegevuskoha muudatused ei avalda mõju menetlusele?
  - Kas see on algushetk, mil asutus saab kaebuse, või kui see ei põhine kaebusel, siis hetk, mil asutus alustab töötlemist oma äranägemisel?
  - Kas see on hetk, mil asutus otsustab algatada uurimise ja pöördub vastutava/volitatud töötleja poole?
  - Kas see on hetk, mil alustatakse otsustamismenetlust?
  - Kas see on hetk, mil asutus teeb otsuse, lõpetades juhtumi?
4. Otsus toimiku täielikkuse kohta tehti 17. mail 2019. Arvamuse vastuvõtmise tähtaeg on seatud 12. juulini.

2 NÕUKOGU PÄDEVUS VÕTTA SEL TEEMAL VASTU ARVAMUS VASTAVALT ARTIKLI 64 LÕIKELE 2

5. Nõukogu leiab, et riigisisese asutuse pädevus peamise või ainsa tegevuskoha asjaolude muutumisel on isikuandmete kaitse üldmääruses nimetatud „*üldkohaldatav küsimus*“, sest on olemas selge vajadus, et andmekaitseasutused tõlgendaksid oma pädevuse piire järjepidevalt. Seda on vaja selgitada eelkõige põhjusel, et tagada muu hulgas järjepidev koostöö vastavalt isikuandmete kaitse üldmääruse artiklile 60, vastastikune abi vastavalt artiklile 61 ja ühisoperatsioonid vastavalt artiklile 62.
6. Isikuandmete kaitse üldmääruses ei ole erisätteid juhtumi kohta, kus vastutava või volitatud töötleja peamine või ainus tegevuskoht on asutatud ühe EMP liikmesriigi territooriumil ja paigutatakse menetluse ajal ümber teise liikmesriigi territooriumile või EMP territooriumilt välja, ega juhtumi kohta, kus tegevuskoht EMPs asutatakse või kaob menetluse ajal.
7. Sarnaselt ei anna Euroopa Andmekaitseasutuste nõukogu suunised, eelkõige juhtiva järelevalveasutusega seotud suunised seni selliste olukordade kohta rohkem teavet kui isikuandmete kaitse üldmäärus.
8. Samas tuleb kogu EMPs järjepideva rakendamise võimaldamiseks leida objektiivne kriteerium, millega määrata hetk, mil asjaolude muutumine ei mõjuta ametiasutuse omandatud pädevust. See küsimus on väga oluline, sest vaja võib olla lahendada järelevalveasutuste samaaegse pädevuse küsimusi. Seega on vaja selgitada tõstatatud küsimusi peale õiguskindluse ka tegevuse seisukohast (juhtumite käsitlemine andmekaitseasutustes).
9. Nendel põhjustel leiab nõukogu, et Prantsuse ja Rootsi andmekaitseasutuste tõstatatud küsimuste kohta saab anda artikli 64 lõike 2 kohase arvamuse.

3 ASJAKOHASED SÄTTED

10. Euroopa Liidu lepingu artikli 4 lõikes 3 sätestatakse: „*Kooskõlas lojaalse koostöö põhimõttega abistavad liit ja liikmesriigid täielikus vastastikus austuses üksteist aluslepingutest tulenevate ülesannete täitmisel. Liikmesriigid kasutavad kõiki asjakohaseid üld- või erimeetmeid, et tagada aluslepingutest või liidu institutsioonide õigusaktidest tulenevate kohustuste täitmine. Liikmesriigid*

aitavad kaasa liidu ülesannete täitmisele ja hoiduvad kõigist meetmetest, mis võiksid ohustada liidu eesmärkide saavutamist.“

11. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõikes 1 sätestatakse: „Igaühel on õigus sellele, et liidu institutsioonid ja asutused käsitleksid tema küsimusi erapooletult, õiglaselt ja mõistliku aja jooksul.“
12. Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 51 lõikes 1 sätestatakse andmekaitseasutuste õiguslik volitus, mille eesmärk on jälgida määruse rakendamist, et kaitsta füüsiliste isikute põhiõigusi ja -vabadusi seoses töötlemisega ning hõlbustada isikuandmete vaba liikumist Euroopa Majanduspiirkonnas.
13. Artiklites 55, 57 ja 58 sätestatakse iga andmekaitseasutuse pädevus, ülesanded ja volitused¹.
14. Artiklis 56 sätestatakse n-ö ühtse kontaktpunkti mehhanism. See on menetlusnorm, millega antakse eriroll juhtivale järelevalveasutusele. Viimane on määratletud kui asutus, mille territooriumil on vastutava töötleja või volitatud töötleja peamine või ainus tegevuskoht.²
15. Isikuandmete kaitse üldmääruse VII peatükk „Koostöö ja järjepidevus“ määratleb andmekaitseasutuste mitmesugused koostööviisid, et aidata kaasa isikuandmete kaitse üldmääruse järjepidevale kohaldamisele. Asjakohased sätted on eelkõige isikuandmete kaitse üldmääruse artiklis 60, kus sätestatakse juhtiva järelevalveasutuse ja teiste asjaomaste järelevalveasutuste koostöö.³ Samamoodi annavad järelevalveasutused isikuandmete kaitse üldmääruse artiklite 61 ja 62 kohaselt üksteisele vastastikust abi ja korraldavad ühisoperatsioone, kui asjakohane, sealhulgas ühiseid uurimisi ja ühiseid täitmise tagamise meetmeid.

---

¹ Tuleb meenutada, et isikuandmete kaitse üldmääruse põhjenduses 11 sätestatakse: „Tõhusaks isikuandmete kaitseks kogu liidus tuleb tugevdada ja täpsustada andmesubjektide õigusi ning isikuandmete töötlejate ja töötlemise üle otsustajate kohustusi, aga ka nende vastavaid volitusi isikuandmete kaitse eeskirjade järgimise kontrollimisel ja tagamisel, ning rikkujatele määratavaid karistusi liikmesriikides.“ Isikuandmete kaitse üldmääruse põhjenduses 13 sätestatakse, et määruse üks eesmärke on tagada „õiguskindlus ja läbipaistvus ettevõtjate [...] jaoks [...] ning erinevate liikmesriikide järelevalveasutuste tõhus koostöö“. Põhjenduses 122 sätestatakse: „Järelevalveasutus peaks olema oma liikmesriigi territooriumil pädev täitma talle käesoleva määrusega antud volitusi ja ülesandeid.“

² Põhjenduses 124 sätestatakse: „Kui isikuandmeid töödeldakse toimub vastutava töötleja või volitatud töötleja tegevuskoha tegevuse raames liidus ning vastutaval töötlejal või volitatud töötlejal on tegevuskoht enamasti kui ühes liikmesriigis või kui liidus asuva vastutava töötleja või volitatud töötleja ainsa tegevuskoha tegevuse raames toimuv töötlemine mõjutab oluliselt või võib oluliselt mõjutada andmesubjekte rohkem kui ühes liikmesriigis, peaks juhtiva asutuse rolli täitma vastutava töötleja või volitatud töötleja peamise tegevuskoha järelevalveasutus või vastutava töötleja või volitatud töötleja ainsa tegevuskoha järelevalveasutus.“

³ Seda toetavad põhjendused 123–126 ja 130. Põhjenduses 125 täpsustatakse: „[...] Juhtiva asutuse ülesannete täitmisel peaks järelevalveasutus kaasama asjaomased järelevalveasutused tihedalt otsustamisprotsessi ja koordineerima nende tegevust selles.“ Põhjenduses 126 sätestatakse: „Otsuses peaksid ühiselt kokku leppima juhtiv järelevalveasutus ja asjaomased järelevalveasutused ning see peaks olema suunatud vastutava töötleja ja volitatud töötleja peamisele või ainsale tegevuskohale [...]“

4 EUROOPA ANDMEKAITSENÕUKOGU ARVAMUS

4.1 Arvamuse kohaldamisala

16. Käesoleva arvamuse kontekstis on nõukogu arvamusel, et küsimused puudutavad peamiselt jätkuvaid või pidevaid rikkumisi, sest kui sekkumiste ajal peamise või ainsa tegevuskoha asjaolud muutuvad, peavad rikkumised olema sooritatud teatud aja jooksul. Jätkuv rikkumine on tegu (või tegevusetus), mis toimub teatud aja jooksul, ja pidev rikkumine on süütegu, mis koosneb mitmest toimingust, mis kõik sisaldavad sama (või sarnase) süüteo elemente ja on sooritatud teatud aja jooksul (*Euroopa Inimõiguste Kohus, suurkoda, kohtuasi Rohlena vs. Tšehhi Vabariik, hagi nr 59552/08*).

4.2 Arvamuse põhjendus

17. Euroopa Andmekaitsekoostöö nõukogu rõhutab, et isikuandmete kaitse üldmääruse eeskirjad pädevuste jaotamise kohta asjaomaste liikmesriikide eri ametiasutuste vahel ja juhtiva asutuse mõiste põhinevad järelevalveasutuste intensiivsel ja sujuval koostööl. See uus koostöö tase tuleneb asjaolust, et isikuandmete kaitse üldmäärus on praegu andmekaitse ühine õigusraamistik, nii et järelevalveasutustel ei tohiks olla kahtlusi ega takistusi määruse järjepideval ja kiirel kohaldamisel. Seega tuleb küsimuse õiget vastust kaalutledes tingimata lähtuda vastastikusel usaldusel põhinevast järelevalveasutuste tõhusast koostööst.
18. Et võimaldada järjepidevat rakendamist kogu Euroopa Majanduspiirkonnas, tuleb leida objektiivne kriteerium, millega määrata hetk, mil asjaolude muutumine ei mõjuta ametiasutuse omandatud pädevust. See kriteerium peab täitma kolme järgmist eesmärki:
- tagada vastutava töötaja ja andmesubjektide piisav õiguskindlus ja eeldatavus, mis on üks isikuandmete kaitse üldmääruses ja eelkõige põhjenduses 13 nimetatud eesmärgi;
  - arvestada hea haldusega seotud kaalutlusi, tagades ametiasutuste võetavate meetmete tõhususe ja tulemuslikkuse (vt eelkõige ELi põhiõiguste harta artikkel 41 ning isikuandmete kaitse üldmääruse põhjendused 11 ja 13) ning vältides ühtse kontaktpunkti mehhanismi kuritarvitamist meeelpärase ametiasutuse valimise või ametiasutuste vahetamisena;
  - piirata ametiasutuste samaaegse pädevuse riski.
19. Isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 55 lõikes 1 ja põhjenduses 122 sätestatakse järelevalveasutuste pädevuse üldpõhimõtted, mille kohaselt on iga järelevalveasutus oma liikmesriigi territooriumil pädev „täitma ülesandeid ja kasutama volitusi, mis on talle kooskõlas käesoleva määrusega antud“. Artikli 56 lõikes 1 ja põhjenduses 124 on siiski ülimuslik eeskiri ja need sätestavad, et vastutava või volitatud töötaja peamise või ainsa tegevuskoha järelevalveasutus on pädev tegutsema juhtiva järelevalveasutusena kõnealuse vastutava töötaja või volitatud töötaja tehtud piirülese isikuandmete töötlemise toimingute suhtes.
20. Artikli 56 lõige 1 on *lex specialis* ja seepärast on see prioriteetne alati, kui tekib mis tahes töötlemisolek, mis vastab selles sätestatud tingimustele – näiteks kui peamine või ainus tegevuskoht ELis vastutab piirülese töötlemise eest seoses kaebuse või väidetava avastatud või teatatud rikkumisega. Seega tuleneb juhtivate järelevalveasutuste juhtumite käsitlemise pädevus sellest, kas selle vastutava/volitatud töötaja peamine või ainus tegevuskoht on piirülese töötlemistoimingu kontekstis selle liikmesriigi territooriumil. Kui peamine või ainus tegevuskoht muutub pärast seda, kui menetlus on juhtivas järelevalveasutuses alanud või juhtiv järelevalveasutus

on menetlust alustanud ning kui uus peamine või ainus tegevuskoht vastab selliseks pidamise tingimustele, on vastutaval/volitatud töötlejal artikli 56 lõigete 1 ja 6 kohaselt õigus kasutada uut ainsat partnerit, st uut juhtivat järelevalveasutust, mis asub uue peamise või ainsa tegevuskoha liikmesriigis.

21. Juhtiva järelevalveasutuse rolli vahetumine ei tähenda, et esialgne järelevalveasutus ei olnud pädev tegutsema ajal, mil ta seda tegi, ja seega ei tühista see tagasiulatuvalt esialgse asutuse juba õiguslikul alusel tehtud toiminguid. Eelmisel pädeval järelevalveasutusel oli täielik pädevus, kui peamine või ainus tegevuskoht asus tema territooriumil. Tehtud toimingud säilitavad seega väärtuse ning endise juhtiva järelevalveasutuse kogutud tõendeid ja teavet saab kasutada uus pädev asutus.
22. See lahendus suurendab otsustava ametiasutuse võimalusi oma otsust jõustada. Uus juhtiv järelevalveasutus suudab jõustada oma otsust, sest tema territooriumil on vastutava või volitatud töötleja tegevuskoht, mis on kooskõlas isikuandmete kaitse üldmääruse põhjenduses 11 sätestatud tõhusa jõustamise põhimõttega.
23. See lahendus võimaldab ka vähendada riski, et sama rikkumisega seoses peaks end juhtivaks järelevalveasutuseks kaks (või enam) ametiasutust või vastupidi, mitte ükski. Lõpliku otsuse tegemise kriteerium on suhteliselt lihtne ja tuvastada sellega rahulolu üsna lihtne.
24. Igal juhul tuleb märkida, et juhtiva järelevalveasutuse muutumisel kohaldatakse artiklis 60 sätestatud koostöömenetlust ning uus juhtiv järelevalveasutus on kohustatud tegema koostööd endise juhtiva järelevalveasutuse ja teiste asjaomaste järelevalveasutustega, et püüda saavutada konsensus vähemalt siis, kui endine juhtiv järelevalveasutus jääb asjaomaseks järelevalveasutuseks. Praktikast tähendab see, et uus juhtiv järelevalveasutus peab esitama otsuse kavandi endisele juhtivale järelevalveasutusele (ja kõigile teistele asjaomastele järelevalveasutustele), kes, nagu iga muu asjaomane järelevalveasutus, võib esitada asjakohaseid ja põhjendatud vastuväiteid. Lisaks saab endine juhtiv järelevalveasutus osaleda artikli 62 kohaste ühisoperatsioonide raames toimuvate uurimiste tegemisel, kui ta vastab artikli 4 lõikes 22 sätestatud kriteeriumidele.
25. Asjaolu, et isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 60 alusel algatatud koostöömenetluses on tehtud lõplik otsus, tuleb nõuetekohaselt arvestada, eelkõige tagades, et esialgne (juhtiv) järelevalveasutus osaleb uue juhtiva järelevalveasutuse edasistes etappides, vältimaks haldusmenetluse tõhususe vähendamist ja/või edasiste viivituste tekitamist asjakohaste õiguskaitsevahendite kättesaadavaks tegemisel (ka kooskõlas ELi põhiõiguste harta artikliga 41).
26. Viimaseks tuleb märkida, et meelepärase ametiasutuse valimise takistamiseks ja andmesubjektide tõhusa kaitse tagamiseks peab peamise tegevuskoha muutmine olema tõhus ja vastutava töötleja poolt tõestatud (vt WP244 „Vastutava või volitatud töötleja või juhtiva järelevalveasutuse tuvastamise suunised“ (*Guidelines for identifying a controller or processor's lead supervisory authority*), 13. detsember 2016, artikli 29 alusel asutatud andmekaitse töörühm, lk 8). Peamise tegevuskoha mõiste ise viitab, et see ei ole ainult hetkeline või bürookraatiavõtte, millega ettevõtte määratleb tegevuskoha, vaid selle eesmärk on püsiv. Järelevalveasutused peaksid seega tegema peamise tegevuskoha mõiste tõhusat kontrolli, et vähendada riski, et vastutavad või volitatud töötlejad muudavad oma peamist tegevuskohta tehnilikult, et muuta juhtumit käsitlevat pädevat asutust.

4.3 Vastuvõetud arvamus

4.3.1 Peamise või ainsa tegevuskoha ümberpaigutamine EMPs

27. Eeltoodud kaalutlustest lähtudes arvestatakse, et menetluse ajal peamise tegevuskoha ümberpaigutamisel teise EMP liikmesriigi territooriumile kaob muutuse jõustumisel esimese ametiasutuse algne pädevus, kuid see ei mõjuta tagasiulatuvalt algse ametiasutuse õiguslikul alusel tehtud toiminguid.
28. Iga toimuv menetlus antakse üle selle riigi järelevalveasutusele, kus asub peamine tegevuskoht. See järelevalveasutus muutub juhtivaks järelevalveasutuseks ja menetlus jätkub artiklis 60 sätestatud eeskirjade kohaselt koostöös artikli 4 lõikes 22 viidatud asjaomase järelevalveasutusega.
29. Peamise või ainsa tegevuskoha ümberpaigutamisel EMPs arvestatakse, et esimene asutus loobub oma algsest juhtiva järelevalveasutuse rollist hetkel, mil muutus jõustub ja on tõendatav. Nagu varemgi märgitud, kohaldatakse artiklis 60 sätestatud koostöömenetlust ja uus juhtiv järelevalveasutus on kohustatud tegema koostööd endise juhtiva järelevalveasutuse ja teiste asjaomaste järelevalveasutustega, et saavutada konsensus.

4.3.2 Peamise või ainsa tegevuskoha loomine või ümberpaigutamine kolmandast riigist EMPsse

30. Euroopa Andmekaitsekoostöögruppi leiab, et juhtiv pädevus võib üle minna teisele järelevalveasutusele, kuni juhtiv järelevalveasutus teeb lõpliku otsuse. Selle tulemusena võimaldab peamise või ainsa tegevuskoha loomine või ümberpaigutamine kolmandast riigist EMPsse menetluse ajal (kui menetlus algas algselt ilma koostööta) vastutaval töötajal kasu saada ühtse kontaktpunkti mehhanismist.
31. Iga toimuv menetlus (kui puudub koostöö, sest algselt puudub peamine tegevuskoht EMPs) antakse üle selle riigi järelevalveasutusele, kus asub peamine tegevuskoht. See järelevalveasutus muutub juhtivaks järelevalveasutuseks ja menetlus jätkub artiklis 60 sätestatud eeskirjade kohaselt koostöös artikli 4 lõikes 22 viidatud asjaomase järelevalveasutusega.
32. Peamise või ainsa tegevuskoha loomisel või ümberpaigutamisel kolmandast riigist arvestatakse, et esimene asutus loobub oma algsest pädeva asutuse rollist, mille oli saanud seepärast, et kaebus esitati algselt talle, hetkel, mil muutus jõustub ja on tõendatav. Nagu märgitud, kohaldatakse artiklis 60 sätestatud koostöömenetlust ja uus juhtiv järelevalveasutus on kohustatud tegema koostööd endise juhtiva järelevalveasutuse ja teiste asjaomaste järelevalveasutustega, et püüda saavutada konsensus.

4.3.3 Peamise või ainsa tegevuskoha kadumine

33. Euroopa Andmekaitsekoostöögruppi leiab, et juhtiv pädevus võib üle minna teisele järelevalveasutusele, kuni juhtiv järelevalveasutus teeb lõpliku otsuse. Selle tulemusena võtab peamise või ainsa tegevuskoha kadumine menetluse ajal (kas seetõttu, et peamine tegevuskoht viiakse EMP territooriumilt välja, või seetõttu, et see lõpetab tegevuse) vastutavalt töötajalt ära võimaluse saada kasu ühtse kontaktpunkti mehhanismist.

34. Kui tegevuskoht oma liikmesriigi territooriumil kaob, säilitab endine juhtiv järelevalveasutus isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 4 lõike 22 kohaselt pädevuse nagu mis tahes muu asjaomane järelevalveasutus. Et töötlemist ei saa enam pidada piiriüleseks, kaob koostööpõhimõtte ja taastub iga asjaomase asutuse täielik pädevus.

5 KOKKUVÕTE

35. Kokkuvõtteks leiab nõukogu, et pädevus tegutseda juhtiva järelevalveasutusena võib vastutava töötaja või volitatud töötaja peamise või ainsa tegevuskohaga seotud asjaolude dokumenteeritud muutuse korral minna üle teisele järelevalveasutusele, kuni hetkeni, mil see järelevalveasutus teeb lõpliku otsuse.

Euroopa Andmekaitsekoogu nimel

eesistuja

(Andrea Jelinek)